

Ziadłem ia, Moscy Panie, gwałtem przyciśniony,
 Z zadney zgoła ratunku nie doznawszy strony.
 Chciałem troche nędznego zywota przedłuzyc,
 Abys mię mógł do posług swoich więcey użyć».

Ran произноситъ судъ, достойный Соломона:

«Ześ ziadł, chłopcze pieczenia, gwałtem przycisniony,
 Jeszcze moze ten tobie grzech byc odpuszczony;
 Ale czemuś śmiał, chłopcze, z diabłem disputowac,
 A tak śmiało z tak chytrym duchem rosprowowac?

— Дьяволь хитеръ и можетъ обмануть любого мудреца. Такая смѣлость—не къ лицу хлопцу. *Ran* обращается къ *Rachołku*, предлагая отвести хлопца «do alkierza» и наказать канчукомъ татарскимъ.

Заканчивается интермедія обращеніемъ къ ученикамъ — зрителямъ:

«I wy, chłopczy, po grzbiecie brac dobrze będziecie,
 Jesli w rzeczy <z> mądremi śmiało się wdaiecie».

Нельзя сказать, чтобы изложенныя здѣсь интермедіи отличались особыми выдающимися литературными достоинствами: стихъ ихъ неровенъ, рѣзмы «ученическія» (*basalaureae*) — на *-ego, -aś, -ał* и т. п. Кое гдѣ—въ употребленіи *posłowisz*—отзывается слѣдъ той же школьной обстановки и ученической (а м. б. и учительской) руки: въ *пятой* интерлюдіи первой рукописи (*Razn. Q. XIV № 30*) читаемъ: «kochaуmy się, jak bracia, a rachуmy się, jak żydzi»¹⁾, или тамъ же, въ *четвертой* интерлюдіи: «nie miała baba kłopotu y kupiła prosię»²⁾—эту же пословицу находимъ въ сборникѣ «*Adagia ex variis autoribus selecta et ad usum roxolanae iuventutis tradita. Anno D-ni 1724*»,

1) Ср. «*Miujmy się jako bracia, a rachujmy się jako żydzi*», Кнар. 1632 г., Flores, 1702 г., и друг.; Adalberg, op. cit. 310.

2) См. то же: Кнарski, Flores и др. Adalberg, ibid. 8.